

hjelp ej wärdat som mig skyldigt hade bört
Så låt dock at tu ditt min hjälp af nåder
blifwa spordt.

6. Din hjälp har aldrig truttit än Så
tröter den och ej, När jag till hjertlig ber
om hjälp kan tu ej swara nej, Din hjälp
så wäl som hjertat titt; jag skundligt öpnat
har; Jag kastar mig uti tin samn, hjälp
hjälperska Far.

7. Och om än dröjes med tin hjälp så
gif mig stadigt hopp At tålgt wänta på
tin hjälp, tills at den lyser opp, Låt anden
tin försäkra mig, om hjälpen och godt slut,
Så kan jag i tin hjälp förnögd, af werl-
den wandra ut.

8. Tu till min lefnads hjälp och stöd
war och min älder skaf, Och drag ej hjälp
ifrån mig när, jag söst skal sömna af,
At tu then hjälp tu har begynt på mig
fullborda må, Och jag af tin ätnjutna
hjälp, så kröner för
till stå.



GS 1776

Twenne Nya

Prisör

wer den swära tiden, med orsakerna
dertil, och huru nödigt dertfore är ned-
falla i Bönen för HERranom.

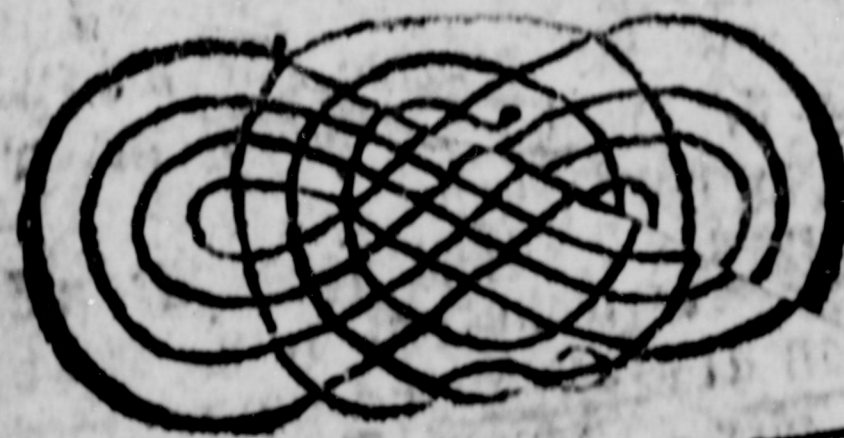
Then Första:

in tanka nu är O människa ic.

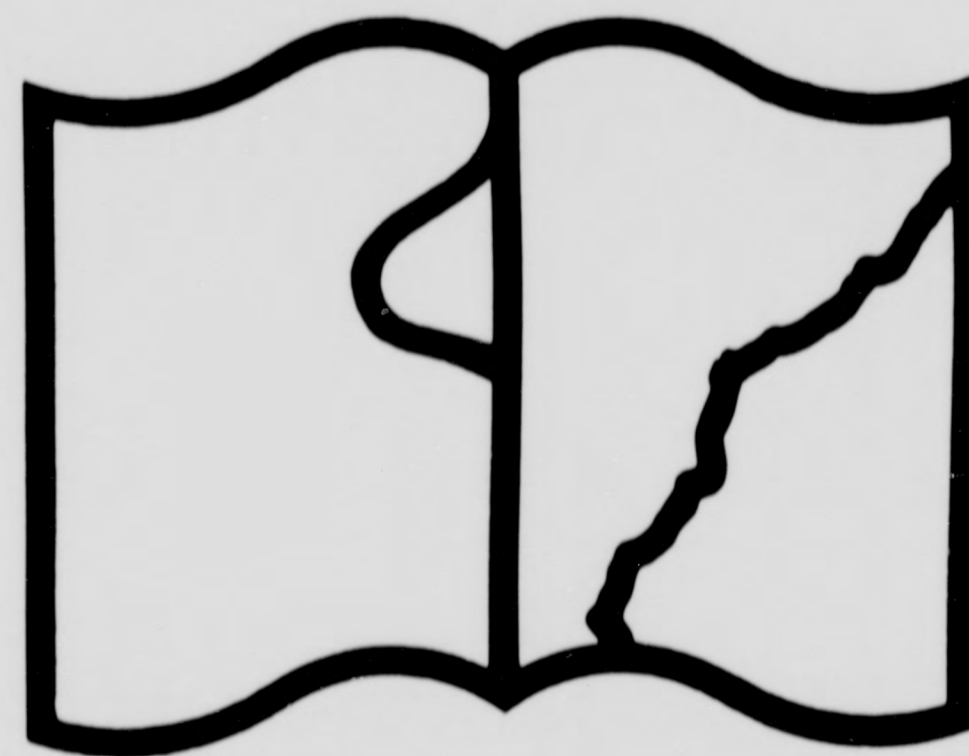
Then Andra:

Swer 3. Psalmen Dawids.

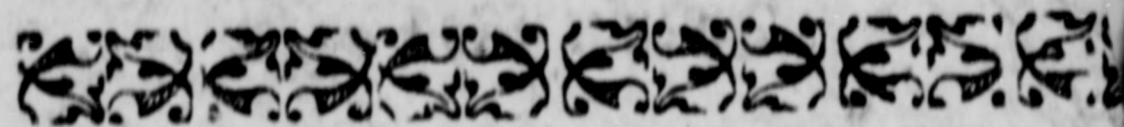
Til mina siäl o HERre tu ic.



Efter förr tryckt exemplar uplagde i
Strengnäs, År 1774



Symbol 11. Skadad text eller felaktig inbindning.
Damaged text



Melod. Förblindade werld 2c.

I.

In tanka nu är O menniska
 Att öppna en sång Som gisfwa
 tillkänna orsakerna mång, U
 mindre som förr? Förändras och är In
 tet mera som förr.

2. Ach! jämmar det är Att länge bo
 här, Bland smulder och flås, Jag menar
 på jorden Det syndiga nås, Hwad är
 denna werld Et rösware, näste I synden
 besnård.

3. Ach! Hufwaste ro Hwar har du
 vil lag slunga Emellan min gläd
 där sern bliswer gull, Då bliswer och
 werlden För mig nöjesfull.

4. Si! jämmar och gråt De följäs n
 åt; Hwärt wil det då hän Ty många
 nu nödgas Att pröfwa sin wän, Do
 sannas det wist I nöden är wänne
 Gemenlig bor...ist.

5. *bly. tunga sorg* Att mär
 brödetan U'r Moderens mun, Och
 ta om mer Deß Fader med blöd
 Herta det ser.

6.

6. Det händer och så Att många nu
 så Betjena sig med, Att upblanda brödet
 Med barken af träd, Så lärer och ser,
 Att tacka för brödet, När GUD oss thet
 gler.

7. I fattig mans barn I aftas som
 starn, Och wandren om bröd, Tänd
 Haren i högden Han ser eder nöd, Han
 hjälper er wist, Fast i nu här liden På
 brödet stor brist.

8. När tiden war god War brännwin
 och mod Då Skafades bord, Och djeflarna
 räknad I hwart och et ord, Med swor
 dom och gny, På Krogar och Kjellrar,
 Och i minsta by.

9. I swalg och i sus Till dager war lys;
 Och alt öfwerflöd Hwem tänkte då söla
 Så wida sitt bröd, Som många nu får
 Med rinnande ögon Af tår uppå tår.

10. Från Kyrkan på let Til kortspel
 och swel, En stön Sabbatsed; Att djefl
 wulen tjena Till solen går ned; Stor sak
 hwad wi gör Se'n wi nu set Kyrkan
 Och öpnat deß dörr.

11. Hwad bry wi oss här Hwad Pre
 sten oss lär, Låt drat der till Men sedan
 så göra Wi såsom wi wil, Är det Sab
 baths lag Att sira en timma Hwar otton
 de dag?

12. St

12. Betänk och så väl O läraste själ
I hwad för en tid Wi måste nu lefwa
Tag biskar der wid, När jag tänker på
Hur' bögmöd och fräckhet I flor mände
så.

13. Hwad bögfärd och prål, Fast
GUD det ej tål; Hwad ståt och hwad
prakt, Utöfwas här icke Och tages i act,
Det går hur det kan Fast magan är to-
mer Skal kroppen wa grann.

14. Nu lägges här ned Wår försäders
sed, Nu actas ej mer Wårt blaggarn
och walmar An skottet och ler, Den prä-
la wäl kan Pan stättas i werlden För
stickelig man.

15. O Jäfsande blod GUD dämpa din
mod, Som intet förstår, Ut jorden för-
småttar, För synderna wår? Hon plågas
af frost, Af beta och wåta Och ropar
för törst.

16. Så ser wi nu här Hwad orsaken
är Till denna wår nöd, Ut många nu
sakna Sitt dagliga bröd, Så är bästa
råd Redsalla för HERAN Och ropa om
nåd.

17. Håll swedemare håll, Som hastwer
glordt wäll, På folk i ditt sus Som
swåttade gästmet Med bl i ditt rus, Som
skrades mo, GUDs Namn at försmåda
Då hörs för en ro.

18. Böge

18. Bögfärdiga själ, Af bögfärd en
träl, Lyft ögonen opp Och se dina synder
från tå up till topp Kläd bögfärden af,
Och spegla ditt intet wid tiggarens gras.

19. Upmuntra hwar an, Så qwinna
som man Så stora som små, Så unga
som gamla Som detta förstå, at ropa
till GUD Och röra hans hjerta Med
menlösa ljud.

20. Wi fasta oss ner I skottet och
ber, Barmhertige GUD, Och hör nu af
nåde De menlösa ljud Och stona oss an,
Om Sverige har inne Rättfärdige fem.

21. Ut ryd dina barn Ur djestwulens
garn Och wisa din nåd Wi ha dig för-
törnat, Med wårt öfwerdåd, Och sätt
nåd för rätt, För Jesu skul hjelp oss,
Och oss ej förgåt.

22. Wi rope och an O HERRE förldan
Ut tryta ej må, Wårt bröd till at äta
Och såd till at så, Samt sober för så,
Glöm aldrig den bönen När i böjen
fnå.

23. GUD stona vårt land, För tålgd
och för brand, För misshärt och krig,
För smittosam fludom wi ropa till dig:
Tag bort hungers nöd Och gif oss vår ef-
ter Wårt dagliga bröd.

24. Wår

24. Vår Konung och Far Tag och i
förvar; Barmhertige GUD, Bewara
din Smorda, Låt tådas vårt ljud, vår
Drottning och Mor, Låt lysa i Sverige
Som stjernor i Nor.

25. Vår Kron-Prins och så Tag ei
glömma må, O Skapare god, Uppfyll
hans ädror Et hjertelikt mod, Lycksalig
den dag Han föddes i Norden Till Swea
behag.

26. Desslikes och så Urs-Prinsarna
Två Prinsessan och med, Allsmäldige
Herre Wid handen dem led, Vår Ko-
nunga Stol, Stadsfäste och Herren
Som Himmels Pol.

27. Rikets Råderna stård I all deras
werk, O Hellige And, Hjelp råda och styr
Vårt sädernesland, Drif tweddrätt på
dörr Ut glädjen må grönskas i Swea som
förr.

28. Så önsken med mig Och hwar en
för sig, Med lofsång och bön, Ut det e.
mot Himmels port giffwer bön, så så
all swar Sorg intet för något Jag är e.
der Far.

29. Jag önskar förut Och nu till et slut
Tressaglons frögd Må flinga för öron I
Himmels högd, Ut hwar och en själ Må
samlas i glädjen: Så slutas alt wäl.

Melod. O Liffens ljus wår Jesu ic.

I.

I mina själ o Herre tu som är
och wara skal, Säg at du är
min säkra hjelp från synd och o.
lycksfall När mot tin hjelp min fiende
högmodigt ropar stjälp, Så nalka tig till
mina själ och säg jag är tin hjelp.

2. Tin hjelp then gör at jag ei råds för
hela werldens hot, Tin hjelp then gör
mig oförsagd, Skönt skall alt gå mig
mot; Tin hjelp then är min fasta stölb
När jag i striden står: Tin hjelp then segrar
och för mig när jag ur kampen går.

3. Tu wast min hjelp när som jag
än uri thet mörka lög: Tu wast min hjelp
när som jag först i thenna werlden såg,
Tu wast min hjelp när som jag lög in till
min Moders bröst Tu bar thet sedan altid
wist, Tu äst min hjelp och tröst.

4. Min barndom kan för all tin hjelp
så glad berömma tig, Min ungdom bar
utaf tin hjelp än mer at glädja sig Med-
lidren bar utaf tin hjelp jag nüttit ymnogt
mått, Tin hjelp bar stadigt stått mig bi
Till jag grå håren fått.

5. Tu som så ofta med tin hjelp bar stått
ut mig mitt bröb, Tu som så ofta med tin
hjelp bar frätt mig utur nöd Fast jag tin
hjelp

Mel.